

efter var Opdagelsen ogsaa kendt i Danmark, men da man den Gang kom til en saadan Undersøgelse, viste det sig, at medens der i Tyskland ikke var noget svimmelende stort Antal af trikinsyge Svin, var der — altsaa for 50 Aar siden — et langt større Antal trikinsyge Svin her i Danmark. Men trods dette var der mange, mange Gange flere Tilfælde af Trikinsygdom hos Menneskene i Tyskland. Tallene kan jeg ikke bestemt angive, men de vare langt betydeligere der end her. Der var altsaa et Misforhold til Stede mellem Antallet af trikinsyge Svin og trikinsyge Mennesker. Men det ligger deri, at Levemaaden i Tyskland er meget forskellig fra den i Danmark. Her spiser man ikke meget raat Flæsk, men i Tyskland spises det i meget stor Udstrækning og det den Dag i Dag. Derfor er Trikinsygdommen hos Svinet saa farlige for Menneskene i Tyskland, men rummer ikke nær den samme Fare her i Danmark.

I de 50 Aar, der ere gaaede siden da, er Tilstanden i vor Svineopdræt bleven saa totalt forskellig fra før. Vi have i den Henseende gennemgaaet en Udvikling, som ganske vist naturligvis har sit Sidestykke i Tyskland, hvor dog Udviklingen ikke nær er saa langt fremskreden. Det er jo klart for alle her i Landet, at der hvert eneste Aar foregaar en stor Udvikling i saa Henseende, og Svinene, som jo tidligere levede i en Tilstand, som man fandt naturlig, nemlig i Svineri, leve nu den Dag i Dag i renlige Stalde og under en saadan Omsorg, at de kunne leve sundt. Man behøver ikke at gaa 50 Aar tilbage for at se den store Forskel. Jeg behøver kun at tænke paa den Tid for 22 Aar siden, da jeg byggede min Svinestald efter alle den Tids Fordringer. Men de Fordringer, der den Gang opstilledes, ere aligevel intet imod, hvad der nu forlanges, intet imod de Fordringer, min Søn nu stiller og fyldestgør med Hensyn til sin Svinestald. Det er noget ganske andet, end hvad man for 22 Aar siden fordrerede. I Danmark ere Trikinsygdommene hos Svinet svundne ind til et grumme lille Procentantal, saaledes som nævnt af den højtærede Landbrugsminister i Gaar, og et saare, saare lille Antal af Sygdommene hos Svinet — det blev ogsaa omtalt — komme igen som Sygdomme hos Mennesket. Grunden dertil er den, at vi her i Danmark ikke spise raat Flæsk. Derfor tror jeg, man vist tør give de sagkyndige Medhold, som mene, at det har været en Forvildelse, naar man i enkelte Kommu-

ner er gaaet med til obligatorisk Trikinundersøgelse, og at det ingenlunde vilde være til nogen Skade, hvis de almindelige Regler, der maatte blive vedtagne for hele Landet, udelod dette Toppunkt af ufor-nøden Forsigtighed. Altsaa dette, at der bliver ensartede Regler over det hele, som ikke tage de yderst drevne Skærpelser med, det er ingenlunde nogen Indvending.

Saa har det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) opdaget som en sanitær Indvending, at Loven, hvis den træder i Kraft, vil bevirke, at der kommer flere Sundhedsvedtægter her i Landet. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret, men er det Tilfældet, da er det jo en overmaade fortræffelig Virkning. Der er her i Landet endnu 25 Købstadkommuner og 1000 Landkommuner, som ikke have nogen Sundhedsvedtægt. Der er altsaa endnu et stort Omraade at erobre for denne Virksomhed, og vil Lovforslaget bidrage dertil, er dette en overmaade god Virkning deraf. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) rettede et Angreb paa et her i Tinget indbragt Andragende fra de samvirkende Centralforeninger for Slagterier i Danmark, fra Andelsslagteriernes Fællesudsalg i København osv., gaaende ud paa, at disse Andragere ikke tilstrækkeligt havde kendt det Lovforslag, de støttede. Det er det ærede Medlem, som ikke tilstrækkeligt har læst det Andragende, han omtalte. I Andragendet staar nemlig udtrykkeligt: „Vi formene, at det forelagte Lovforslags Vedtagelse vil medføre, at selv meget smaa Kommuner ville etablere Kødkontrol.“ Andragerne vide altsaa overmaade godt, at det er en frivillig Sag efter Lovforslaget, hvor der skal komme Kødkontrol og hvor ikke, og have det samme Syn som det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds med Hensyn til Virkningerne, nemlig det, at der vil blive flere Kommuner, som indrette Kødkontrol. Naar der i Slutningen af Andragendet staar, at man ønsker, at Grænsen for Indbyggerantallet i de Kommuner, hvor Kødkontrol paabydes, ikke sættes til under 1500, saa er dette selvfølgelig at forstaa i Sammenhæng med, hvad der gaar forud: Kødkontrollen, som er frivillig, og som kun paabydes af Kommunens Bestyrelse, ønsker man paabudt fra Kommunens Side, ogsaa om Indbyggerantallet gaar ned til 1500 Mennesker. Dette Angreb fra det ærede Medlem er altsaa ganske uberettiget.